Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 23ης Μαΐου 2025*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας – Έρευνα για παραβίαση του δικαίου της Ένωσης – Επίσημη γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης – Άρθρο 17, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 1094/2010 – Πράξη δεκτική προσφυγής – Πράξη που δεν αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-179/24,

Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poisťovňa a.s., με έδρα την Μπρατισλάβα (Σλοβακία), εκπροσωπούμενη από τους A. Börner, S. Henrich και S. Förster, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους B. Stromsky, Δ. Τριανταφύλλου και P. Vanden Heede,

καθής,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Kowalik-Bańczyk (εισηγήτρια), πρόεδρο, E. Buttigieg και G. Hesse, δικαστές,

γραμματέας: V. Di Bucci

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία, και ιδίως:

– την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή με χωριστό δικόγραφο το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Ιουνίου 2024,

– τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί της ενστάσεως απαραδέκτου που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Αυγούστου 2024,

– την αίτηση παρεμβάσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2024,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poisťovňa a.s., ζητεί την ακύρωση της γνώμης C(2022) 6455 final της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2022, απευθυνθείσας στη Národná banka Slovenska, σχετικά με τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2009/138/ΕΚ (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση ασφάλισης ζωής εγκατεστημένη στη Σλοβακία και υποκείμενη στην εποπτεία της Národná banka Slovenska (Εθνικής Τράπεζας της Σλοβακίας) (στο εξής: NBS).

3 Στις 17 Μαρτίου 2022, η Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) κίνησε έρευνα δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ 2010, L 331, σ. 48). Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να προσδιοριστεί αν η NBS είχε ασκήσει τις εποπτικές εξουσίες της έναντι της προσφεύγουσας σύμφωνα με την οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ 2009, L 335, σ. 1).

4 Στις 16 Μαΐου 2022, η ΕΙΟΡΑ απηύθυνε, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού 1094/2010, σύσταση προς την NBS σχετικά με τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2009/138. Κατά της σύστασης αυτής η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-204/24.

5 Με την εν λόγω σύσταση, η ΕΙΟΡΑ διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα και η NBS παραβίασαν το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τους κανόνες που απορρέουν από την οδηγία 2009/138, και διατύπωσε δύο συστάσεις προς την NBS, εκθέτοντας τα μέτρα που αυτή έπρεπε να λάβει προκειμένου να παύσει η παραβίαση. Τα μέτρα αυτά συνίσταντο, κατ' ουσίαν, στην επανεξέταση, εντός προθεσμίας 45 ημερών, της καταστάσεως της προσφεύγουσας και στην υιοθέτηση, έναντι αυτής, μιας «συνολικής/ολοκληρωμένης» στρατηγικής η οποία θα κατέληγε είτε στην αποκατάσταση όλων των παραβάσεων είτε σε απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της.

6 Στις 13 Σεπτεμβρίου 2022 η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του κανονισμού 1094/2010.

7 Με την προσβαλλόμενη πράξη, κατ' αρχάς, η Επιτροπή υπενθύμισε και συνόψισε το περιεχόμενο της σύστασης της ΕΙΟΡΑ της 16ης Μαΐου 2022 (παράγραφοι 21 έως 28 της προσβαλλόμενης πράξης).

8 Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέτασε τα μέτρα που σκόπευε να λάβει η NBS έναντι της προσφεύγουσας (παράγραφοι 29 έως 40 της προσβαλλομένης πράξεως). Η Επιτροπή έκρινε ότι, για όσο διάστημα η εν λόγω εθνική αρχή δεν έχει λάβει μέτρα εποπτείας για την παύση των παραβάσεων σε διαρθρωτική και διαρκή βάση, συμπεριλαμβανομένης, εφόσον τούτο είναι ενδεδειγμένο ή υποχρεωτικό, της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της προσφεύγουσας δυνάμει του άρθρου 144 της οδηγίας 2009/138, η αρχή αυτή εξακολουθεί να παραβιάζει το δίκαιο της Ένωσης (παράγραφος 41 της προσβαλλομένης πράξεως).

9 Τέλος, στο συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στις παραγράφους 42 έως 45 της προσβαλλομένης πράξεως, η Επιτροπή επισήμανε τα εξής:

«42. [Η] Επιτροπή εκτιμά ότι, προκειμένου να συμμορφωθεί με το [...] δίκαιο της Ένωσης, η NBS θα πρέπει να καταβάλει περαιτέρω προσπάθειες για την έγκαιρη εφαρμογή των σχεδιαζόμενων μέτρων.

43. Ειδικότερα, σύμφωνα με την στρατηγική ολοκληρωμένης παρέμβασης που ανακοίνωσε, η NBS θα πρέπει να ολοκληρώσει τη διαδικασία επιβολής κυρώσεων [...] εντός τεσσάρων μηνών, λαμβάνοντας κατά της [προσφεύγουσας] οριστικά και τελικά μέτρα εποπτείας που διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης.

44. Μια απόφαση για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας [της προσφεύγουσας], όπως η σχεδιαζόμενη από την NBS, θα διασφάλιζε την τήρηση του δικαίου της Ένωσης. Μια τέτοια απόφαση [...] θα διασφάλιζε επίσης τη λήψη οριστικής θέσεως και συγκεκριμένων μέτρων εποπτείας όσον αφορά το σύνολο των [...] παραβάσεων της [προσφεύγουσας], στις οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων:

– η μη τήρηση εκ μέρους [της προσφεύγουσας] της αποφάσεως [της NBS] της 14ης Ιανουαρίου 2022 σχετικά με τις [παραβάσεις των κανόνων για τις] τεχνικές προβλέψεις·

– οι μονομερείς τροποποιήσεις που επέφερε η [προσφεύγουσα] στους γενικούς όρους των συμβάσεων και στην επενδυτική πολιτική της· [...]

– η επάρκεια της [διαδικασίας εκτίμησης ιδίου κινδύνου και φερεγγυότητας] της [προσφεύγουσας].

45. Η Επιτροπή καλεί την NBS να ενημερώσει την ίδια, καθώς και την EIOPA, εντός δέκα εργάσιμων ημερών […], σχετικά με τα μέτρα που έλαβε ή προτίθεται να λάβει για να συμμορφωθεί με την παρούσα επίσημη γνώμη [...]».

10 Στις 31 Οκτωβρίου 2022, η NBS ανακάλεσε την άδεια λειτουργίας της προσφεύγουσας (στο εξής: απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας). Την 1η Ιουνίου 2023 η NBS επιβεβαίωσε την εν λόγω ανάκληση.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

13 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας ή διεξαγωγής αποδείξεων, να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει, κατ' ουσίαν, όλα τα χρήσιμα έγγραφα για την εκτίμηση του ιστορικού θεσπίσεως και των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης πράξεως.

Σκεπτικό

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου

14 Κατά το άρθρο 130, παράγραφοι 1 και 7, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, εάν ο καθού το ζητήσει, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία της υποθέσεως. Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία και χωρίς να χρειάζεται να λάβει τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας ούτε τα μέτρα διεξαγωγής αποδείξεων που ζήτησε η προσφεύγουσα.

15 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, η πράξη αυτή δεν μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως, δεύτερον, ότι, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, αυτή δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς και, τρίτον, ότι η προσφυγή δεν ασκήθηκε εντός της προθεσμίας ασκήσεως ένδικης προσφυγής.

16 Η προσφεύγουσα αντικρούει τα τρία σκέλη της ενστάσεως απαραδέκτου. Ειδικότερα, υποστηρίζει, αφενός, ότι η προσβαλλόμενη πράξη παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και μπορεί, επομένως, να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως και, αφετέρου, ότι η πράξη αυτή την αφορά άμεσα και ατομικά. Εξηγεί, κατ' ουσίαν, ότι η εν λόγω πράξη επιβάλλει στην NBS την υποχρέωση να λάβει ένα προκαθορισμένο μέτρο, ήτοι να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της.

17 Πρέπει να εξεταστούν κατ' αρχάς τα δύο πρώτα σκέλη της ενστάσεως απαραδέκτου και, ως εκ τούτου, να καθοριστεί, αφενός, αν η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής και, αφετέρου, αν η πράξη αυτή επηρεάζει άμεσα την προσφεύγουσα.

Επί της υπάρξεως πράξεως δεκτικής προσφυγής

18 Κατά το άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ ο δικαστής της Ένωσης ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης «που προορίζονται να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων».

19 Συνεπώς, με προσφυγή ακυρώσεως κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ μπορούν να προσβληθούν όλα τα μέτρα ή οι διατάξεις, ανεξαρτήτως της φύσεως ή της μορφής τους, τα οποία θεσπίζονται από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης και αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων (απόφαση της 31ης Μαρτίου 1971, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 22/70, EU:C:1971:32, σκέψεις 39 και 42· βλ., επίσης, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, FBF, C-911/19, EU:C:2021:599, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

20 Αντιστρόφως, δεν υπόκεινται στον δικαστικό έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ οι πράξεις της Ένωσης οι οποίες δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, FBF, C-911/19, EU:C:2021:599, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

21 Τούτο ισχύει μεταξύ άλλων για τις γνώμες, οι οποίες δεν αποσκοπούν στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων. Πράγματι, καθιερώνοντας τις γνώμες ως ειδική κατηγορία πράξεων της Ένωσης και προβλέποντας ρητώς ότι αυτές «δεν δεσμεύουν», το άρθρο 288, πέμπτο εδάφιο, ΣΛΕΕ θέλησε να παράσχει στα θεσμικά και λοιπά όργανα και στους οργανισμούς της Ένωσης τη δυνατότητα να εκφράζουν τις απόψεις τους σε τομείς στους οποίους δεν είναι αρμόδια να εκδίδουν δεσμευτικές αποφάσεις (πρβλ. αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Nefarma κατά Επιτροπής, T-113/89, EU:T:1990:82, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 24ης Μαρτίου 2017, Εσθονία κατά Επιτροπής, T-117/15, EU:T:2017:217, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επιπλέον, η παράθεση μιας απλής νομικής γνώμης δεν μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα (πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2017, Ρουμανία κατά Επιτροπής, C-599/15 P, EU:C:2017:801, σκέψη 62).

22 Εντούτοις, η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά γνώμης είναι δυνατή εφόσον η προσβαλλόμενη πράξη, λόγω του περιεχομένου της, δεν αποτελεί πραγματική γνώμη (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2018, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-16/16 P, EU:C:2018:79, σκέψη 29).

23 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν μια πράξη παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, πρέπει να εξετάζεται η ουσία της και να εκτιμώνται τα αποτελέσματά της με γνώμονα αντικειμενικά κριτήρια, όπως το περιεχόμενο της πράξεως, λαμβανομένων ενδεχομένως υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου εκδόθηκε και των εξουσιών του θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης που την εξέδωσε (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, FBF C-911/19, EU:C:2021:599, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συμπληρωματικώς, μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη το υποκειμενικό κριτήριο το οποίο αφορά την πρόθεση του οργάνου που εξέδωσε την πράξη (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαΐου 2021, ABLV Bank κ.λπ. κατά ΕΚΤ, C-551/19 P και C-552/19 P, EU:C:2021:369, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

24 Εν προκειμένω, πρώτον, όσον αφορά το περιεχόμενο της προσβαλλομένης πράξεως, το οποίο συνοψίζεται στις σκέψεις 7 έως 9 ανωτέρω, επισημαίνεται ότι με την πράξη αυτή διαπιστώνεται συνεχιζόμενη παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από την NBS και εκτίθενται τα μέτρα που πρέπει ληφθούν προκειμένου να παύσει η παραβίαση αυτή. Κατά την Επιτροπή, πρόκειται για την έκδοση ως προς την προσφεύγουσα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, οριστικής αποφάσεως περιλαμβάνουσας μέτρα εποπτείας ικανά να διασφαλίσουν την τήρηση του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της.

25 Δεύτερον, όσον αφορά το γράμμα της προσβαλλομένης πράξεως, διαπιστώνεται ότι, στα δύο αυθεντικά κείμενά της, η πράξη αυτή περιγράφεται αλλού, στον τίτλο της και στην παράγραφο 43, ως «γνώμη» («opinion» στο κείμενό της στην αγγλική γλώσσα και «stanovisko» στο κείμενό της στη σλοβακική γλώσσα), και αλλού, στις παραγράφους 10 και 45, ως «επίσημη γνώμη»

(«formal opinion» στο αγγλικό κείμενο και «formálne stanovisko» στο σλοβακικό κείμενο). Η δε αναφορά στην έννοια της «επίσημης γνώμης», μολονότι αμφίσημη, μπορεί να υποδηλώνει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά απλή γνώμη στερούμενη δεσμευτικού αποτελέσματος.

26 Εξάλλου, η Επιτροπή ορθώς επισημαίνει ότι η διατύπωση της προσβαλλομένης πράξεως είναι κατά κύριο λόγο μη επιτακτική, τούτο δε τόσο στο αγγλικό όσο και στο σλοβακικό κείμενό της. Ειδικότερα, η υποτακτική χρησιμοποιείται επανειλημμένως στο συμπέρασμα που περιλαμβάνεται στην πράξη αυτή, όπως προκύπτει από τη χρήση των όρων «should» (θα πρέπει) και «would ensure» (θα διασφάλιζε) στην αγγλική γλώσσα, καθώς και «by […] mala» (θα πρέπει) και «by […] zabezpečil» ή «by […] zabezpečilo » (θα διασφάλιζε) στη σλοβακική γλώσσα (παράγραφοι 42 έως 44 της προσβαλλομένης πράξεως) .

27 Τρίτον, όσον αφορά το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη και τις εξουσίες του θεσμικού οργάνου που την εξέδωσε, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 27 του κανονισμού 1094/2010, το άρθρο 17 του κανονισμού αυτού θεσπίζει «μηχανισμό τριών σταδίων» όταν προσάπτεται σε εθνική αρχή, στο πλαίσιο των εποπτικών πρακτικών της, μη εφαρμογή ή εσφαλμένη ή ανεπαρκής εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, ιδίως των πράξεων του άρθρου 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η οδηγία 2009/138.

28 Σε πρώτο στάδιο, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1094/2010, η EIOPA ερευνά, εφόσον συντρέχει λόγος, την εικαζόμενη παραβίαση ή μη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Μετά το πέρας της έρευνας αυτής και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, η EIOPA μπορεί να απευθύνει στην οικεία εθνική αρχή «σύσταση όπου ορίζεται η ενέργεια που απαιτείται για τη συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο».

29 Σε δεύτερο στάδιο, εάν η οικεία εθνική αρχή δεν συμμορφωθεί με το ενωσιακό δίκαιο εντός ενός μηνός από την παραλαβή της σύστασης της EIOPA, η Επιτροπή μπορεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1094/2010, να διατυπώσει «επίσημη γνώμη απαιτώντας από την [...] αρχή [αυτή] να προβεί στις ενέργειες που απαιτούνται για να συμμορφωθεί με το ενωσιακό δίκαιο».

30 Σε τρίτο στάδιο, αν η οικεία εθνική αρχή δεν συμμορφωθεί με την επίσημη γνώμη που εξέδωσε η Επιτροπή εντός της προθεσμίας που τάσσει η γνώμη αυτή και εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, η EIOPA μπορεί, βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1094/2010, να εκδώσει όσον αφορά το οικείο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα «μεμονωμένη απόφαση [...], με την οποία θα απαιτεί να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο, περιλαμβανομένης της παύσης κάθε πρακτικής».

31 Συνεπώς, από το γράμμα του άρθρου 17 του κανονισμού 1094/2010 προκύπτει ότι οι συστάσεις που εκδίδει η EIOPA βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού απλώς «ορίζουν» τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν, ενώ οι επίσημες γνώμες που εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού και οι ατομικές αποφάσεις που εκδίδει η EIOPA βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού «απαιτούν» από τους αντίστοιχους αποδέκτες τους να λάβουν τα αναγκαία μέτρα.

32 Επιπλέον, το άρθρο 17, παράγραφος 7, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1094/2010 προβλέπει ότι οι οικείες εθνικές αρχές, όταν αναλαμβάνουν δράση αναφορικά με θέματα που υπόκεινται σε επίσημη γνώμη της Επιτροπής ή σε ατομική απόφαση της EIOPA, «συμμορφούνται με την επίσημη γνώμη ή την απόφαση, ανάλογα με την περίπτωση». Αντιθέτως, ούτε η διάταξη αυτή ούτε κάποια άλλη διάταξη του κανονισμού 1094/2010 προβλέπουν ότι οι αρχές αυτές υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις συστάσεις της EIOPA.

33 Συνεπώς, τόσο από το γράμμα του άρθρου 17 του κανονισμού 1094/2010 όσο και από τη διάρθρωση του μηχανισμού τριών σταδίων προκύπτει ότι το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι οι συστάσεις που εκδίδει η EIOPA βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού αποτελούν απλές συστάσεις και δεν αποσκοπούν, αυτές καθεαυτές, στην παραγωγή δεσμευτικών έννομων αποτελεσμάτων έναντι της οικείας εθνικής αρχής ή του οικείου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψεις 79 και 80). Αντιθέτως, οι επίσημες γνώμες που εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του κανονισμού 1094/2010 και οι ατομικές αποφάσεις που εκδίδει η EIOPA βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα έναντι των αποδεκτών τους.

34 Τέταρτον και συμπληρωματικώς, όσον αφορά την πρόθεση του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την πράξη αυτή βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του κανονισμού 1094/2010, θέλησε, στην πραγματικότητα, να εκδώσει απλή γνώμη στερούμενη δεσμευτικού αποτελέσματος. Ειδικότερα, η προσβαλλόμενη πράξη δεν περιέχει καμία ρητή ένδειξη περί του ότι η NBS δεν υποχρεούται να συμμορφωθεί προς αυτήν. Αντιθέτως, η πράξη αυτή υπενθυμίζει ρητώς ότι, δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του κανονισμού 1094/2010, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει «επίσημη γνώμη απαιτώντας από την [οικεία εθνική] αρχή να προβεί στις ενέργειες που απαιτούνται» (παράγραφος 10 της προσβαλλομένης πράξεως). Επιπλέον, στο δελτίο Τύπου σχετικά με την προσβαλλόμενη πράξη, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι είχε ενεργήσει «σύμφωνα με τον ρόλο που της [είχε] ανατεθεί από το άρθρο 17 του κανονισμού [1094/2010]».

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των εκτιμήσεων που εκτίθενται στις σκέψεις 24 έως 34 ανωτέρω και μολονότι η διατύπωση της προσβαλλομένης πράξεως είναι κατά κύριο λόγο μη επιτακτική (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω), συνάγεται ότι η πράξη αυτή παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα έναντι της NBS, κατά το μέρος που της επιβάλλει να εκδώσει ως προς την προσφεύγουσα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, οριστική απόφαση περιλαμβάνουσα μέτρα εποπτείας ικανά να διασφαλίσουν την τήρηση του δικαίου της Ένωσης. Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η πράξη αυτή μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

36 Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος της ενστάσεως απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως και, ειδικότερα, επί του άμεσου επηρεασμού της προσφεύγουσας

37 Κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου του άρθρου αυτού, να ασκεί προσφυγή ακυρώσεως κατά τριών ειδών πράξεων, ήτοι, πρώτον, κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης, δεύτερον, κατά των πράξεων οι οποίες το αφορούν άμεσα και ατομικά και, τρίτον, κατά των κανονιστικών πράξεων οι οποίες το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.

38 Επιβάλλεται εκ προοιμίου η διαπίστωση, αφενός, ότι η προσβαλλόμενη πράξη έχει ως μοναδικό αποδέκτη την NBS. Επομένως, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν είναι αποδέκτρια της πράξεως αυτής, δεν έχει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, ΣΛΕΕ.

39 Αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη είναι πράξη ατομικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, δεν συνιστά κανονιστική πράξη. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν έχει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ούτε βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τρίτη περίπτωση, ΣΛΕΕ.

40 Υπό τις συνθήκες αυτές, απομένει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα έχει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, ΣΛΕΕ.

41 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προϋποθέσεις του άμεσου επηρεασμού, αφενός, και του ατομικού επηρεασμού, αφετέρου, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, ΣΛΕΕ, είναι αυτοτελείς και σωρευτικές (πρβλ. απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψεις 75 και 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

42 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει καταρχάς να εξεταστεί αν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση, σχετικά με το κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά ατομικά την προσφεύγουσα.

43 Κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση ότι το μέτρο που προσβάλλεται με προσφυγή πρέπει να αφορά άμεσα το προσφεύγον φυσικό ή νομικό πρόσωπο απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο κριτήρια, ήτοι το προσβαλλόμενο μέτρο πρέπει, αφενός, να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του εν λόγω προσώπου και, αφετέρου, να μην καταλείπει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του μέτρου που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, υπό την έννοια ότι έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς παρεμβολή άλλων κανόνων (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι κάθε πράξη μπορεί, κατ' αρχήν, να αφορά άμεσα έναν ιδιώτη και, ως εκ τούτου, να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής του καταστάσεως, ανεξαρτήτως του αν για την εφαρμογή της εν λόγω πράξεως απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα. Επομένως, το γεγονός ότι έχουν ληφθεί ή πρέπει ακόμη να ληφθούν εκτελεστικά μέτρα δεν είναι, αυτό καθεαυτό, κρίσιμο, δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση τον άμεσο χαρακτήρα της σχέσεως μεταξύ της προσβαλλομένης πράξεως και των αποτελεσμάτων αυτών. Τούτο ισχύει υπό την προϋπόθεση ότι η πράξη αυτή δεν καταλείπει στους αποδέκτες της καμία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την επιβολή των εν λόγω αποτελεσμάτων στον ιδιώτη αυτόν (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψη 74).

45 Επιπλέον, η ικανότητα μιας πράξεως να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, αφενός, και η ύπαρξη εξουσίας εκτιμήσεως των αποδεκτών που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της πράξεως αυτής, αφετέρου, πρέπει να εκτιμώνται λαμβανομένης υπόψη της ίδιας της ουσίας της εν λόγω πράξεως (πρβλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2022, Nord Stream 2 κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-348/20 P, EU:C:2022:548, σκέψεις 63, 64 και 95).

46 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη, και ιδίως η παράγραφος 43 αυτής, επιβάλλει στην NBS να εκδώσει, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών, οριστική απόφαση ως προς την προσφεύγουσα, η οποία να περιλαμβάνει μέτρα εποπτείας ικανά να διασφαλίσουν την τήρηση του δικαίου της Ένωσης (βλ. σκέψεις 24 και 35 ανωτέρω).

47 Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη δεν καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στην NBS όσον αφορά αυτήν καθεαυτήν την κατ' αρχήν έκδοση αποφάσεως και τη λήψη μέτρων εποπτείας εντός ορισμένης προθεσμίας.

48 Αντιθέτως, η προσβαλλόμενη πράξη καταλείπει αναμφισβήτητα εξουσία εκτιμήσεως στην NBS όσον αφορά τη φύση των μέτρων εποπτείας που πρέπει να ληφθούν. Πράγματι, η πράξη αυτή δεν επιβάλλει ούτε απαγορεύει στην NBS να λάβει συγκεκριμένο μέτρο.

49 Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν υποχρέωσε την NBS να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, στην παράγραφο 38 της προσβαλλόμενης πράξης το εν λόγω θεσμικό όργανο υπενθύμισε ότι «[η] επιλογή κάθε ατομικού μέτρου εποπτείας έναντι οντότητας τελούσας υπό εποπτεία αποτελεί προνομία της εποπτικής αρχής». Περαιτέρω, από την παράγραφο 41 της προσβαλλομένης πράξεως προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέτασε το ενδεχόμενο ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της προσφεύγουσας μόνον υπό την επιφύλαξη ότι το μέτρο αυτό είναι «ενδεδειγμένο ή υποχρεωτικό» βάσει του άρθρου 144 της οδηγίας 2009/138. Τέλος και κυρίως, στο συμπέρασμα της εν λόγω πράξεως και, ειδικότερα, στην παράγραφο 44 αυτής, η Επιτροπή απλώς επισήμανε ότι η ανάκληση αυτή θα ήταν ικανή να διασφαλίσει την τήρηση του δικαίου της Ένωσης από την προσφεύγουσα και από την NBS, χωρίς ωστόσο να απαιτήσει από την τελευταία να προβεί στην ανάκληση αυτήν.

50 Στο πλαίσιο αυτό, η εξουσία εκτιμήσεως της NBS περιοριζόταν μόνον από τις εφαρμοστέες νομοθετικές διατάξεις, και ιδίως από το άρθρο 144, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/138, το οποίο σε ορισμένες περιπτώσεις επιτρέπει και σε άλλες επιβάλλει στην εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχειρήσεως.

51 Επομένως, η NBS διατήρησε εξουσία εκτιμήσεως στο πλαίσιο του καθορισμού των μέτρων που έπρεπε να ληφθούν έναντι της προσφεύγουσας και, συνεπώς, μόνον τα μέτρα που έλαβε η NBS μπορούσαν να επηρεάσουν άμεσα την προσφεύγουσα. Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται άμεση σχέση, κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 44 ανωτέρω, μεταξύ της προσβαλλομένης πράξεως και των αποτελεσμάτων των εκτελεστικών μέτρων που έλαβε μεταγενέστερα η NBS έναντι της προσφεύγουσας.

52 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι τουλάχιστον το δεύτερο κριτήριο που εκτίθεται στη σκέψη 43 ανωτέρω δεν πληρούται εν προκειμένω και, ως εκ τούτου, δεν συντρέχει η προϋπόθεση περί άμεσου επηρεασμού της προσφεύγουσας.

53 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

54 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή θέλησε να περιορίσει και να εξουδετερώσει την εξουσία εκτιμήσεως της NBS επιβάλλοντάς της την υποχρέωση να προβεί στην άμεση ανάκληση της άδειας λειτουργίας της και αποκλείοντας μια πιο σταδιακή προσέγγιση καθώς και οποιοδήποτε άλλο μέτρο. Εξ αυτού συνάγει ότι η απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας αποτελεί άμεση και αυτόματη συνέπεια της προσβαλλομένης πράξεως.

55 Συναφώς, από τα εκτεθέντα στις σκέψεις 48 έως 51 ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν περιόρισε την εξουσία εκτιμήσεως της NBS όσον αφορά τη φύση των μέτρων εποπτείας που έπρεπε να ληφθούν ως προς την προσφεύγουσα και, ειδικότερα, δεν της επέβαλε να προβεί στην ανάκληση της άδειας λειτουργίας της προσφεύγουσας.

56 Πρέπει να προστεθεί, κατ' αρχάς, ότι, μολονότι, στην παράγραφο 38 της προσβαλλομένης πράξεως, η Επιτροπή επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι η εξουσία εκτιμήσεως μιας εποπτικής αρχής «περιοριζόταν» από την ανάγκη λήψης αποτελεσματικών και οριστικών μέτρων εποπτείας, η γενική αυτή υπενθύμιση δεν προδίκαζε τη φύση των μέτρων εποπτείας που έπρεπε να ληφθούν εν προκειμένω.

57 Ομοίως, μολονότι η Επιτροπή αναφέρθηκε, στην παράγραφο 32 της προσβαλλομένης πράξεως, σε μια προκαταρκτική αξιολόγηση της EIOPA, η οποία παρελήφθη στις 6 Ιουλίου 2022 και σύμφωνα με την οποία η συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης «θα απαιτούσε οριστική και τελική απόφαση (δηλαδή ανάκληση της άδειας λειτουργίας)», εντούτοις η υπενθύμιση της θέσης της EIOPA δεν αποτελεί τη θέση της Επιτροπής, η οποία διατυπώνεται στις παραγράφους 41 και 44 της εν λόγω πράξεως και προβλέπει την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της προσφεύγουσας μόνον ενδεικτικώς και υπό την προϋπόθεση ότι το μέτρο αυτό είναι «ενδεδειγμένο ή υποχρεωτικό» βάσει του άρθρου 144 της οδηγίας 2009/138 (βλ. σημείο 49 ανωτέρω).

58 Περαιτέρω, το γεγονός ότι η Επιτροπή άσκησε μια μορφή «πολιτικής πιέσεως» επί της NBS προκειμένου αυτή να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της προσφεύγουσας, ακόμη και αν υποτεθεί ότι έχει αποδειχθεί, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο είχε την πρόθεση όχι μόνο να παρακινήσει, αλλά και να υποχρεώσει νομικώς την NBS να προβεί στην ανάκληση αυτή.

59 Τέλος, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη πράξη μπορεί να προκάλεσε την έκδοση της αποφάσεως για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, οφείλεται μόνον στην ύπαρξη διαδικασιών στις οποίες παρεμβαίνουν και αλληλεπιδρούν, αφενός, η EIOPA και η Επιτροπή και, αφετέρου, οι εθνικές αρχές, μεταξύ των οποίων και η NBS. Επομένως, από το γεγονός αυτό δεν συνάγεται άμεση και αυτόματη σχέση μεταξύ της προσβαλλομένης πράξεως και της αποφάσεως περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας.

60 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με την προσβαλλόμενη πράξη, η Επιτροπή ενέκρινε, προσδίδοντάς τους δεσμευτικό χαρακτήρα, τα εσφαλμένα συμπεράσματα της EIOPA σύμφωνα με τα οποία η προσφεύγουσα είχε διαπράξει «διαπιστωθείσες παραβάσεις» και αντιμετώπιζε «επιδείνωση της οικονομικής [της] κατάστασης». Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή επηρέασε άμεσα και αρνητικά τη νομική κατάσταση της προσφεύγουσας, ανεξαρτήτως της αποφάσεως περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας.

61 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, ανεξαρτήτως της αιτιολογίας στην οποία στηρίζεται μια απόφαση, μόνον το διατακτικό της μπορεί να παραγάγει έννομες συνέπειες και, κατά συνέπεια, να επηρεάσει άμεσα έναν προσφεύγοντα (βλ., κατ' αναλογίαν, διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2004, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-164/02, EU:C:2004:54, σκέψη 21). Εν προκειμένω όμως, οι εκτιμήσεις της Επιτροπής τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα απλώς υπενθυμίζουν τη θέση της EIOPA και επιβεβαιώνουν ότι εξακολουθούν να υφίστανται μη προσήκουσες πρακτικές της προσφεύγουσας (παράγραφοι 26 και 38, μεταξύ άλλων, της προσβαλλόμενης πράξης). Οι εκτιμήσεις αυτές συνιστούν, στην καλύτερη περίπτωση, στοιχεία της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως και δεν παράγουν, αυτές καθεαυτές, κανένα έννομο αποτέλεσμα

διαφορετικό από εκείνα που απορρέουν από το συμπέρασμά της (παράγραφοι 42 έως 45 της προσβαλλομένης πράξεως). Συνεπώς, οι εν λόγω εκτιμήσεις δεν μπορούν να επηρεάσουν άμεσα την προσφεύγουσα.

62 Τρίτον, η προσφεύγουσα εξηγεί ότι, κατόπιν της αποφάσεως περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της, αναγκάστηκε να παύσει τη διανομή των προϊόντων ασφάλισης ζωής και αντιμετώπισε επικρίσεις εκ μέρους του Τύπου. Επιπλέον, κινήθηκαν ή απειλήθηκε να κινηθούν στη Σλοβακία διαδικασίες εκκαθαρίσεως και αφερεγγυότητας εις βάρος της. Κατά συνέπεια, πολλοί πελάτες κατήγγειλαν τις συμβάσεις τους ασφάλισης ζωής. Επιπλέον, οι σχέσεις της με τους ενδιαμέσους και τους διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων επλήγησαν σοβαρά, πολλοί υπάλληλοί της παραιτήθηκαν και η ίδια αναγκάστηκε να υποβληθεί σε υψηλά νομικά έξοδα.

63 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί, αφενός, ότι η υποχρέωση της προσφεύγουσας να παύσει τις εμπορικές της δραστηριότητες δεν απορρέει ευθέως από την προσβαλλόμενη πράξη, αλλά μόνον από την απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει, ούτε καν ισχυρίζεται, ότι υφίσταται οποιαδήποτε νομική σχέση μεταξύ της προσβαλλομένης πράξεως και των διαδικασιών εκκαθαρίσεως και αφερεγγυότητας τις οποίες μνημονεύει.

64 Αφετέρου, τα λοιπά αρνητικά αποτελέσματα που επικαλείται η προσφεύγουσα έχουν οικονομικό χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να αποδειχθεί επηρεασμός της νομικής καταστάσεώς της (πρβλ. απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2019, ΕΚΤ κ.λπ. κατά Trasta Komercbanka κ.λπ., C-663/17 P, C-665/17 P και C-669/17 P, EU:C:2019:923, σκέψη 109).

65 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η δυνατότητα άσκησης ευθείας προσφυγής κατά της προσβαλλομένης πράξεως είναι αναγκαία για τη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Διευκρινίζει ότι προσφυγή ενώπιον των σλοβακικών δικαστηρίων κατά της αποφάσεως περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, συνοδευόμενη από παρεμπίπτουσα αμφισβήτηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης πράξεως, θα είχε απρόβλεπτα και ανεπαρκή αποτελέσματα.

66 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη, δεν αποσκοπεί στην τροποποίηση του συστήματος δικαστικού ελέγχου το οποίο προβλέπουν οι Συνθήκες, και ιδίως των κανόνων σχετικά με το παραδεκτό των ενδίκων βοηθημάτων που ασκούνται απευθείας ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης. Συνεπώς, οι κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ προϋποθέσεις παραδεκτού πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, χωρίς όμως η ερμηνεία αυτή να καταλήγει στη μη εφαρμογή των ως άνω προϋποθέσεων, τις οποίες προβλέπει ρητώς η Συνθήκη ΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψεις 43 και 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

67 Πλην όμως, αυτό ακριβώς θα συνέβαινε αν επιτρεπόταν στην προσφεύγουσα να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά επίσημης γνώμης της Επιτροπής η οποία δεν την αφορά άμεσα, κατά την έννοια της νομολογίας που μνημονεύεται στη σκέψη 43 ανωτέρω.

68 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι ο δικαστής της Ένωσης είναι αρμόδιος να αποφαίνεται προδικαστικώς επί του κύρους των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, χωρίς καμία εξαίρεση, και ειδικότερα των επίσημων γνωμών που εκδίδει η Επιτροπή βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 4, του κανονισμού 1094/2010 (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 25ης Μαρτίου 2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, σκέψεις 82 και 83). Επομένως, στο πλαίσιο προσφυγής κατά των μέτρων που έλαβε η NBS, και ιδίως κατά της αποφάσεως περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, τα σλοβακικά δικαστήρια θα μπορούν, εν ανάγκη, να υποβάλουν στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως.

69 Όσον αφορά τις πρακτικές δυσχέρειες που επικαλείται η προσφεύγουσα σχετικά με την αποτελεσματικότητα της προσφυγής ενώπιον των σλοβακικών δικαστηρίων και του παρεμπίπτοντος ελέγχου της προσβαλλομένης πράξεως, οι δυσχέρειες αυτές δεν είναι ανυπέρβλητες.

70 Κατ' αρχάς, ως προς το γεγονός ότι, στην απόφαση περί ανάκλησης της άδειας λειτουργίας, η NBS δεν στηρίχθηκε στην προσβαλλόμενη πράξη και δεν την μνημόνευσε καν, τούτο ενισχύει την άποψη της Επιτροπής ότι η απόφαση αυτή στηρίζεται σε λόγους εντελώς αυτοτελείς και ανεξάρτητους από την αιτιολογία της προσβαλλομένης πράξεως. Σε μια τέτοια περίπτωση, ενδέχεται να μην είναι αναγκαία η υποβολή προδικαστικού ερωτήματος για την εκτίμηση του κύρους της εν λόγω πράξεως.

71 Επιπλέον, ως προς τον «απόρρητο» χαρακτήρα των εγγράφων που ανταλλάχθηκαν μεταξύ της NBS, της EIOPA και της Επιτροπής, τα σλοβακικά δικαστήρια θα μπορούν, εν ανάγκη, να απαιτήσουν από την NBS να προσκομίσει τα εν λόγω έγγραφα ή, άλλως, να ζητήσουν από την EIOPA και την Επιτροπή να τους τα διαβιβάσουν. Πράγματι, η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ επιβάλλει, κατ' αρχήν, στα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ένωσης να γνωστοποιούν τις πληροφορίες που ζητεί το εθνικό δικαστήριο το συντομότερο δυνατόν (πρβλ. απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2002, First και Franex, C-275/00, EU:C:2002:711, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

72 Περαιτέρω, ως προς τη διάρκεια και τον φερόμενο μη ανασταλτικό χαρακτήρα της διαδικασίας ενώπιον των σλοβακικών δικαστηρίων, η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει τον ισχυρισμό της. Εν πάση περιπτώσει, η έλλειψη ανασταλτικού αποτελέσματος της προσφυγής κατά αποφάσεως δεν συνιστά κατ' ανάγκην προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2015, Tall, C-239/14, EU:C:2015:824, σκέψη 59). Εξάλλου, τόσο από το άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη όσο και από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ προκύπτει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και διαδικασιών το οποίο να διασφαλίζει τον σεβασμό του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψεις 49 και 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

73 Τέλος, απλώς και μόνον το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε, στις 24 Απριλίου 2024, να κινήσει διαδικασία λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας, για τον λόγο ότι η NBS παρέβη τις υποχρεώσεις της κατά την άσκηση των εξουσιών εποπτείας που διαθέτει έναντι της προσφεύγουσας, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να έχει ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα να στερήσει από την προσφεύγουσα την αποτελεσματική δικαστική προστασία ενώπιον των σλοβακικών δικαστηρίων.

74 Από τις σκέψεις 46 έως 73 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν η πράξη αυτή αφορά την προσφεύγουσα ατομικά, αυτή δεν έχει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ούτε βάσει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, ΣΛΕΕ. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν θεμελιώνει την ενεργητική νομιμοποίησή της.

75 Ως εκ τούτου, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το τρίτο σκέλος της ενστάσεως απαραδέκτου, το δεύτερο σκέλος της ενστάσεως αυτής πρέπει να γίνει δεκτό και η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως

76 Κατά το άρθρο 142, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η παρέμβαση καθίσταται άνευ αντικειμένου σε περίπτωση που η προσφυγή κριθεί απαράδεκτη. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφυγή απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, παρέλκει η κρίση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

77 Πρώτον, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας, εξαιρουμένων των σχετικών με την αίτηση παρεμβάσεως.

78 Δεύτερον, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 144, παράγραφος 10, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν η δίκη επί της κύριας υποθέσεως τερματιστεί πριν ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως, ο αιτούμενος την παρέμβαση και οι κύριοι διάδικοι φέρουν έκαστος τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, η Επιτροπή και η Σλοβακική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας.

3) Η Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poisťovňa a.s. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εξαιρουμένων των σχετικών με την αίτηση παρεμβάσεως.

4) Η Novis Insurance Company, Novis Versicherungsgesellschaft, Novis Compagnia di Assicurazioni, Novis Poisťovňa, η Επιτροπή και η Σλοβακική Δημοκρατία φέρουν εκάστη τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

Λουξεμβούργο, 23 Μαΐου 2025.

Ο Γραμματέας
V. Di Bucci

Ο Πρόεδρος
K. Kowalik-Bańczyk